τὰ τῶν σιδήϊα ἔφεγα ἀντὶ τοῦ, καὶ ἡ τῶν σιδία πόλις καλουμένη οὕτω· καὶ τὰ
ἱερὰ τέμπη τῆς δάφνης· ἱερὰ δὲ τὰ μεγάλα φησὶ καὶ τέμπη τὰ στενότατα τῶν ὀ-
ρῶν· δάφνην δὲ, οἱ μὲν, τὴν λαοδίκειαν λέγουσιν εἶναι· οἱ δὲ πρόαστιον εἶ-
ναι ἀντιοχεῖ· ὅπου καὶ ἐπωνύμως τῷ ἀντιόχῳ, ἀντιόχεια λέγεται· ἀνω-
τέρω δὲ ἀντιοχεῖ ἐστὶν ἡ ἀπώμεια· μέτη δὲ τῶν εἰρημένων δύο πόλεων
τῶν σιδῶν καὶ δάφνης:

α ὑπὰρ εὐιμέσσησιν ἀπαμείης πτολίεθρον
τῆς δὲ, πρὸς ἀντολίην κατὰ τύρε ὑγρὸς ὀρόντης
ἄπετος ἀντιόχοιο διὰ γαῖαν ὁρίζων
πᾶσα δέ τοι λιπαρήτε καὶ σίοτος ἐπιλεπτοχώρη
μηλάτε φερβέμεναι καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν
τῆς δὲ ἴδοις προτέρων ὁτιώτερον οἶμον ὁδόων
ἀρραβικοῦ πόντου πύματον πόρον ὅς τε μετηγὺ
ἡλεῖται τυρίης καὶ ἀρραβίης φατεινῆς
τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος ἀχρισεανῶν
κεῖθεν δ' ὀλβίστων ἀράβων παρακέκλιται αἶα
πολλὸν ἀνερχομένη δι' σκῆτω θεῖσα θαλάσσῃ
πρὸς δὲ τ' ἀρραβίη τ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχε κάστη
ἀρραβίη τε φυρὸν πρὸς δ' ὄρεσιν κεισόθους
πέτα δέ τοι νοτίη τετραμμένη ἀντολίην δὲ
κλύζει τ' ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο
καὶ τῆς τοιθέσιας μυθήσομαι ἔξαχα γάρμιν
γαιάων πολύολβα καὶ ἄγλα ἀφύλανέμον

ε ἐν δὲ ταῖς μέσαις τῶν δύο τούτων πόλεων τῆς τε τῶν σιδῶν καὶ δάφνης, ὑπάρ-
χει ἡ ἀπάμεια πόλις πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν αὐτῆς δηλονότι τῆς ἀπα-
μείας πολὺς ὁ ὑγρὸς ὀρόντης κατὰ τύρε τῆς ἀντιόχου τὴν γῆν μέσον δι'